

کنوانسیون ۱۹۸۹

طرح «کنوانسیون راجع به موقعیت پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک که همراه پیک دیپلماتیک نباشد.»

ماده اول: دامنه شمول کنوانسیون حاضر

مواد حاضر شامل پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیکی می‌گردد که برای برقراری ارتباطات رسمی یک دولت با مأموریت‌ها، پست‌های کنسولی یا نمایندگی‌هایش، در هر کجا که مستقر شده باشند و برای برقراری ارتباطات رسمی آن مأموریت‌ها، پست‌های کنسولی یا نمایندگی‌ها با دولت فرستنده یا با یکدیگر مورد استفاده قرار می‌گیرند.

ماده دوم: پیک‌ها و کیسه‌هایی که مشمول مواد حاضر نمی‌گردند.

هر چند مواد حاضر پیک‌ها و کیسه‌های مورد استفاده در ارتباطات رسمی مأموریت‌های ویژه یا سازمان‌های بین‌المللی را شامل نمی‌گردد، مع هذا:

(الف) به وضعیت حقوقی چنین پیک‌ها و کیسه‌های آسیب نرسانده

(ب) به اجرای مقررات مطروحه در مواد حاضر که از طریق حقوق بین‌الملل و مستقل از مواد حاضر قابل اعمال است، خدشه ای وارد نمی‌سازد.

ماده سوم: کاربرد اصطلاحات از لحاظ مواد حاضر

۱- اصطلاح «پیک دیپلماتیک» به شخصی اطلاق می‌گردد که از جانب دولت فرستنده بر طبق یک مبنای منظم یا برای مأموریت معینی و به عنوان یک پیک موقت، مانند:

(الف) یک «پیک دیپلماتیک» به معنایی که «کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک» مصوب ۱۸ آوریل ۱۹۶۱ در نظر گرفته و یا

(ب) یک «پیک کنسولی» به معنایی که «کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی» مصوب ۲۴ آوریل ۱۹۶۳ منظور داشته و یا

(ج) یک «پیک مأموریت دائم»، «یک پیک مأموریت دائم ناظر»، «یک پیک هیئت نمایندگی ناظر» به معنایی که در «کنوانسیون وین راجع به نمایندگی دول در روابط خود با سازمان‌های بین‌المللی جهانی»، مصوب ۱۴ مارس ۱۹۷۵ به کار رفته، به چنین شخصی گرفتن، حمل و تحویل کیسه دیپلماتیک محول گردیده است و برای ارتباطات رسمی موضوع ماده ۱ به کار گرفته شده است.

۲- اصطلاح «کیسه دیپلماتیک» به بسته ای اطلاق می‌گردد که حاوی مکاتبات رسمی و یا اسناد و موادی باشد که صرفاً مورد استفاده رسمی قرار می‌گیرند، (فرقی ندارد که همراه پیک دیپلماتیک باشد یا نباشد) و بر طبق ماده ۱ برای ارتباطات رسمی استفاده می‌شوند و با علائم خارجی از قبیل امور زیر مشخص گردیده اند:

(الف) «کیسه دیپلماتیک» در معنایی که کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک مصوب ۱۸ آوریل ۱۹۶۱ به کار برده

(ب) «کیسه کنسولی» در معنایی که کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی مصوب ۲۴ آوریل ۱۹۶۳ به کار برده و یا

(ج) «کیسه مأموریت دائم»، «کیسه مأموریت دائم ناظر»، «یک هیئت نمایندگی» یا «کیسه هیئت نمایندگی ناظر» به معنایی که کنوانسیون وین راجع به نمایندگی دول در روابط خود با سازمان‌های بین‌المللی جهانی مصوب ۱۴ مارس ۱۹۷۵ استعمال کرده است.

۳- اصطلاح دولت فرستنده به دولتی اطلاق می‌گردد که کیسه از آنجا و یا از جانب نمایندگی‌ها، پست‌های کنسولی و یا هیئت‌های نمایندگی اش فرستاده می‌شود.

۴- اصطلاح دولت پذیرنده به دولتی اطلاق می‌شود که در سرزمین خود کیسه‌های دیپلماتیک نمایندگی‌ها، پست‌های کنسولی و یا هیئت‌های نمایندگی را دریافت و یا از قلمرو خود ارسال می‌نماید.

۵- اصطلاح کشور ترانزیت به کشوری اطلاق می‌گردد که پیک دیپلماتیک یا کیسه دیپلماتیک به صورت ترانزیت از آن می‌گذرد.

۶- اصطلاح مأموریت عبارت است از:

(الف) مأموریت دیپلماتیک دائم به مفهومی که در کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک مصوب ۱۸ آوریل ۱۹۶۱ به کار رفته

(ب) مأموریت دائم یا مأموریت دائم ناظر به معنایی که در کنوانسیون وین راجع به نمایندگی دول در روابط خود با سازمان‌های بین‌المللی جهانی مصوب ۱۴ مارس ۱۹۷۵ آمده و

۷- اصطلاح پست کنسولی عبارت است از سرکنسولگری، کنسولگری، کنسولیاری یا نمایندگی کنسولی به معنایی که در کنوانسیون وین راجع به روابط کنسولی مصوب ۲۴ آوریل ۱۹۶۳ به کار رفته است.

۸- اصطلاح هیئت نمایندگی عبارت است از یک هیئت نمایندگی یا هیئت نمایندگی ناظر به معنایی که در کنوانسیون وین راجع به نمایندگی دول در روابط خود با سازمان‌های بین‌المللی جهانی مصوب ۱۴ مارس ۱۹۷۵ به کار رفته است.

۹- اصطلاح سازمان بین‌المللی عبارت است از:

الف) سازمان بین‌الدولی

ب) مقررات بند ۱ و با توجه به تعریف اصطلاحات در مواد حاضر بدون پیش داوری به تعریف آن اصطلاحات و یا معانی ای که در دیگر اسناد بین‌المللی و یا حقوق داخلی هر کشور به شمار می‌رود وضع شده است.

ماده چهارم: آزادی ارتباطات رسمی

۱- دولت پذیرنده ارتباطات رسمی دولت فرستنده را که از طریق پیک دیپلماتیک یا کیسه دیپلماتیک صورت می‌گیرد همانگونه که در ماده ۱ اشاره شد اجازه داده و حمایت خواهد کرد.

۲- دولت ترانزیت همان آزادی و حمایتی را که دولت پذیرنده در مورد ارتباطات رسمی دولت فرستنده که از طریق پیک دیپلماتیک یا کیسه دیپلماتیک صورت می‌گیرد مورد موافقت قرار می‌دهد، توافق خواهد کرد.

ماده پنجم: وظیفه احترام به قوانین و مقررات دولت پذیرنده و دولت ترانزیت

۱- دولت فرستنده اطمینان می‌دهد که مزایا و مصونیت‌های اعطایی به پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیکش را در مسیری مغایر با هدف و غایت مواد حاضر به کار نخواهد برد.

۲- پیک دیپلماتیک موظف است که بدون پیش داوری نسبت به امتیازات و مصونیت‌های اعطایی، به قوانین و مقررات دولت پذیرنده و دولت ترانزیت احترام بگذارد.

ماده ششم: عدم تبعیض و معامله متقابل

۱- در اجرای مقررات مواد حاضر دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت تبعیضی بین دولت‌ها روا نخواهد داشت.

۲- مع هذا، موارد زیر تبعیض تلقی نمی‌گردد:

الف) در صورتی که دولت پذیرنده یا ترانزیت به دلیل محدودیت اعمال شده به وسیله هر یک از مقررات این طرح در مورد پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک آن، توسط دولت فرستنده، همان محدودیت را اعمال کند.

ب) در صورتی که بر اساس عرف یا توافق موجود بین طرفین، رفتار مساعدتری از مواد حاضر نسبت به پیک‌های دیپلماتیک و کیسه‌های دیپلماتیک پیش بینی شده باشد.

موقعیت پیک دیپلماتیک و فرمانده یک کشتی یا هواپیما که کیسه دیپلماتیک نزد او امانت است

ماده هفتم: تعیین پیک دیپلماتیک

دولت فرستنده با مأموریت‌هایش، پست کنسولی یا هیئت‌های نمایندگی اش می‌تواند با رعایت مواد ۹ و ۱۲ پیک را آزادانه تعیین کنند.

ماده هشتم: اعتبارنامه پیک دیپلماتیک

به پیک دیپلماتیک یک سند رسمی داده خواهد شد. در این سند وضعیت و اطلاعات ضروری شخصی راجع به پیک از قبیل نام، مقام و عنداللزوم درجه رسمی او به همراه تعداد کیسه‌های دیپلماتیک که حمل می‌نماید و مشخصات و مقصد نهایی آنها ذکر خواهد شد.

ماده نهم: تابعیت پیک دیپلماتیک

۱- پیک دیپلماتیک اصولاً باید دارای تابعیت دولت فرستنده باشد.

۲- پیک دیپلماتیک را نمی‌توان از میان اشخاصی که تابعیت دولت پذیرنده را دارند انتخاب نمود، مگر با رضایت آن دولت که هر زمان نیز قابل پس

گرفتن است. اما تا زمانی که پیک دیپلماتیک جهت ایفای وظایف خود در کشور پذیرنده بوده و هنوز کیسه دیپلماتیک را به مقصد تحویل نداده باشد پس گرفتن رضایت موثر نیست.

۳- دولت پذیرنده می‌تواند حق مندرج در بند ۲ را نسبت به:

الف) اتباع دولت فرستنده که مقیم دائمی کشور پذیرنده هستند و

ب) اتباع دولت ثالث که در ضمن تبعه دولت فرستنده نیستند، برای خود محفوظ دارد.

ماده دهم: وظایف پیک دیپلماتیک

وظیفه پیک دیپلماتیک عبارت است از تحویل کیسه دیپلماتیک و حمل و تسلیم آن به گیرنده

ماده یازدهم: خاتمه وظایف پیک دیپلماتیک

وظایف پیک دیپلماتیک پایان می‌پذیرد:

(الف) در صورت انجام وظایف و یا بازگشت به کشور مبدأ

(ب) اعلام دولت فرستنده به دولت پذیرنده و عنداللزوم به دولت ترانزیت که خاتمه وظایف پیک را به آن کشور اعلام دارد.

(پ) اعلام دولت پذیرنده به دولت فرستنده، مبنی بر اینکه طبق بند ۲ ماده ۱۲ پیک دیپلماتیک را به رسمیت نمی‌شناسد.

ماده دوازدهم: پیک دیپلماتیکی که نامطلوب یا غیر قابل قبول اعلام می‌شود.

۱- دولت پذیرنده می‌تواند در هر زمان و بدون اجبار به ادای توضیح در مورد تصمیمش، به دولت فرستنده اطلاع دهد که پیک دیپلماتیک را عنصر نامطلوب می‌داند.

در این صورت دولت فرستنده حسب مورد، پیک دیپلماتیک را فرا خوانده و یا به وظایف وی در این کشور پایان خواهد داد. می‌توان شخص را قبل از ورود به قلمرو دولت پذیرنده عنصر نامطلوب اعلام کرد.

۲- اگر دولت فرستنده از انجام تعهدات ناشی از بند ۱ امتناع ورزد و یا این تعهدات را در ظرف مهلتی معقول انجام ندهد، دولت پذیرنده می‌تواند از شناسایی شخص به عنوان یک پیک دیپلماتیک خودداری کند.

ماده سیزدهم: تسهیلات پیک دیپلماتیک

دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت تسهیلات لازم را برای پیک دیپلماتیک به منظور اجرای وظایف آن فراهم خواهد ساخت.

دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت، در صورت درخواست دولت فرستنده و مقدمات عملی، آن دولت را در تهیه اماکن موقت و برقراری تماس از طریق شبکه مخابرات با مأموریت‌ها، پست‌های کنسولی یا هیئت‌های نمایندگی اش به پیک دیپلماتیک کمک خواهد کرد.

ماده چهاردهم: ورود به قلمرو دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت

۱- دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت ورود یک پیک دیپلماتیک را به قلمرو خود جهت انجام وظیفه اجازه خواهد داد

۲- دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت بایستی ویزای درخواستی پیک دیپلماتیک را حتی‌المقدور به فوریت در اختیار او قرار دهد.

ماده پانزدهم: آزادی رفت و آمد

دولت پذیرنده یا ترانزیت، آزادی رفت و آمد پیک دیپلماتیک را در قلمرو خود با رعایت قوانین و مقررات مربوط به مناطقی که ورود بدان از لحاظ امنیت ملی ممنوع بوده و یا تابع مقررات خاصی است، تأمین خواهد کرد.

ماده شانزدهم: حمایت شخصی و مصونیت از تعرض

پیک دیپلماتیک در انجام وظایف خود در کشور پذیرنده یا ترانزیت حمایت خواهد شد. پیک دیپلماتیک از عدم تعرض شخصی بهره مند بوده و مصون از هرگونه توقیف یا بازداشت خواهد بود.

ماده هفدهم: عدم تعرض محل اقامت موقت

۱- محل اقامت موقت پیک دیپلماتیک که حامل کیسه دیپلماتیک است، اصولاً مصون از تعرض می‌باشد هر چند:

(الف) در صورت آتش سوزی و یا دیگر حوادث، اقدامات امدادی فوری معمول خواهد شد.

(ب) بازرسی یا تفتیش در صورتی مجاز است که دلایل جدی دال بر اینکه در محل اقامت موقت اشبایی وجود دارد که تملک و صادرات و وارداتش طبق قانون ممنوع است و یا بایستی به وسیله مقررات قرنطینه دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت کنترل شود.

۲- اقدامات لازم در حمایت از کیسه دیپلماتیک و عدم تعرض به آن (قسمت بند ۱_ ب) معمول خواهد شد.

۳- بازرسی یا تفتیش مذکور (بند ۱_ ب) در حضور پیک دیپلماتیک و به طریقی انجام می‌پذیرد که مخالف اصل عدم تعرض به پیک دیپلماتیک و یا کیسه دیپلماتیک نبوده و تسلیم کیسه را به تأخیر نینداخته باشد - باید به پیک دیپلماتیک فرصت تماس با مأموریت خود به نحوی داده شود که بتواند یکی از اعضای مأموریت دعوت شده و در جایی که بازرسی یا تفتیش صورت می‌گیرد حاضر باشد.

۴- پیک دیپلماتیک باید حتی‌المقدور به مقامات دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت، موقعیت محل اقامت موقت خود را اطلاع دهد.

ماده هجدهم: مصونیت قضایی

۱- پیک دیپلماتیک از مصونیت تعقیب جزایی در کشور پذیرنده یا کشور ترانزیت و در رابطه با وظایف محوله، بهره مند خواهد بود.

۲- پیک دیپلماتیک از مصونیت دعاوی مدنی و اداری در کشور پذیرنده یا کشور ترانزیت و در رابطه با وظایف محوله برخوردار خواهد شد. این مصونیت نباید به طریقی اعمال شود که در خسارات ناشی از حوادث رانندگی، دریافت خسارت از بیمه غیر ممکن شود. پیک در موقع رانندگی و برطبق قوانین و مقررات کشور پذیرنده یا کشور ترانزیت باید بیمه شخص ثالث همراه داشته باشد.

۳- به جز در مواردی که پیک دیپلماتیک بر حسب بند ۲ نمی تواند از مصونیت استفاده کند - و در این موارد اقدامات متخذه بایستی بدون تعرض به شخص صورت گیرد - هیچ گونه اقدامات اجرایی نباید در رابطه با پیک دیپلماتیک، محل اقامت موقت و یا کیسه دیپلماتیک او به عمل آید.

۴- پیک دیپلماتیک در امور مربوط به انجام وظایفش مجبور به ادای شهادت نیست. اما او را می توان ملزم به ادای شهادت در سایر موضوعات کرد، مشروط به اینکه این امر منجر به تأخیر در تحویل کیسه دیپلماتیک نگردد.

۵- مصونیت پیک دیپلماتیک از تعقیب قضایی دولت پذیرنده یا ترانزیت، او را از تعقیب قضایی دولت فرستنده معاف نخواهد کرد.

ماده نوزدهم: معافیت از حقوق گمرکی، عوارض و مالیات ها

۱- دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت طبق قوانین و مقررات موضوعه، ورود لوازم شخصی پیک دیپلماتیک را با معافیت از حقوق گمرکی، مالیات ها و سایر هزینه ها جز مخارج ناشی از خدمات خاص، در چمدان شخصی اش اجازه خواهد داد.

۲- پیک دیپلماتیک، در انجام وظایف محوله در کشور پذیرنده یا کشور ترانزیت، از پرداخت همه عوارض و مالیات های ملی، منطقه ای و شهری معاف خواهد بود. مالیات های غیر مستقیم که در قیمت کالا یا خدمات منظور شده و هزینه ناشی از خدمات خاص از قاعده مزبور مستثنی می باشند.

ماده بیستم: معافیت از بازرسی

۱- پیک دیپلماتیک از بازرسی شخصی معاف خواهد بود

۲- توشه شخصی پیک دیپلماتیک از بازرسی معاف است مگر آنکه دلایل جدی دال بر وجود اشیایی در آن که مورد مصرف شخصی پیک دیپلماتیک نبوده و یا ورود و صدور آن اشیا به وسیله قانون ممنوع گردیده و یا به موجب مقررات قرنطینه دولت گیرنده یا دولت ترانزیت کنترل گردد. در اینگونه موارد بازرسی در حضور پیک دیپلماتیک انجام خواهد شد

ماده بیست و یکم: شروع و خاتمه امتیازات و مصونیت ها

۱- پیک دیپلماتیک به مجرد ورود به قلمرو دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت به منظور انجام وظایف خود از امتیازات و مصونیت ها برخوردار خواهند شد. چنانچه قبلا در قلمرو آن دولت باشد استفاده از این مزایا و مصونیت ها از لحظه شروع وظایف خواهد بود.

۲- امتیازات و مصونیت های پیک دیپلماتیک از لحظه ای که کشور پذیرنده یا ترانزیت را ترک کند و یا پس از انقضای یک مدت زمان معقول برای انجام آن، خاتمه می پذیرد. مع هذا امتیازات و مصونیت های پیک دیپلماتیک ویژه که مقیم کشور پذیرنده می باشد از لحظه تحویل کیسه به گیرنده محموله خاتمه خواهد یافت.

۳- مع هذا و علی رقم موارد مندرج در بند ۲ مصونیت های یاد شده در رابطه با انجام وظیفه پیک دیپلماتیک ادامه خواهد یافت.

ماده بیست و دوم: سلب مصونیت

۱- دولت فرستنده می تواند مصونیت های پیک دیپلماتیک را سلب کند.

۲- در همه موارد، سلب مصونیت بایستی کتبا به دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت اعلام شود.

۳- در صورت اقامه دعوی از طرف پیک دیپلماتیک، استناد به مصونیت قضایی در قبال دعوی متقابل که مستقیما با دعوی اصلی ارتباط دارد، پذیرفته نخواهد شد.

۴- سلب مصونیت قضایی نسبت به دعوی مدنی متضمن سلب مصونیت نسبت به اجرای حکم نخواهد بود و برای اجرای آن اعلام سلب مصونیت جداگانه ضروری است.

۵- چنانچه دولت فرستنده مصونیت پیک دیپلماتیک را نسبت به یک دعوی مدنی سلب نماید بایستی نهایت سعی خود را برای حل و فصل عادلانه موضوع به عمل آورد.

ماده بیست و سوم: وضعیت فرمانده یک کشتی یا هواپیما که کیسه دیپلماتیک به او سپرده شده است.

۱- به فرمانده یک کشتی یا هواپیما ی تجاری که باید در یک محل مجاز وارد گردد، می توان کیسه دیپلماتیک را سپرد.

۲- فرمانده مزبور، باید دارای مدرک رسمی حاکی از تعداد بسته های جزء کیسه باشد، چنین فرمانده ای پیک دیپلماتیک محسوب نمی گردد.

۳- دولت پذیرنده به یکی از اعضای مأموریت، پست کنسولی یا هیئت نمایندگی دولت فرستنده اجازه دسترسی بدون مانع و مستقیم و آزادانه برای تحویل کیف خواهد داد. همین امر در مورد تسلیم کیسه به صورت مستقیم و آزادانه را به فرمانده مذکور نیز صادق است. موقعیت کیسه دیپلماتیک:

ماده بیست و چهارم: تشخیص کیسه دیپلماتیک

۱- بسته‌هایی که جمعا کیسه دیپلماتیک را تشکیل می‌دهند، علائم قابل رؤیتی بر سطح خارجی آنها قرار خواهد گرفت.

۲- بسته‌هایی که کیسه دیپلماتیک را تشکیل می‌دهند و همراه پیک نباشد نیز مسیر نهایی و گیرنده مشخص خواهد داشت.

ماده بیست و پنجم: محتویات کیسه دیپلماتیک

۱- کیسه دیپلماتیک می‌تواند شامل مکاتبات و اسناد و اشیاء رسمی بوده و منحصرأ مورد استفاده رسمی قرار گیرد.

۲- دولت فرستنده اقدامات مقتضی به منظور جلوگیری از قرار دادن اشیایی به غیر از آنچه در بند ۱ ذکر گردیده، به عمل خواهد آورد.

ماده بیست و ششم: ارسال کیسه دیپلماتیک به وسیله خدمات پستی و یا هر شکل دیگر حمل و نقل

شرایط حاکم بر استفاده از خدمات پستی یا از هر نوع وسیله حمل و نقل که مبتنی بر مقررات بین‌المللی یا ملی مربوطه باشد، ناظر بر ارسال بسته‌هایی که تشکیل کیسه دیپلماتیک می‌دهند نیز می‌باشد به طوری که بهترین تسهیلات ممکن برای ارسال کیسه فراهم گردد.

ماده بیست و هفتم: ارسال مطمئن و سریع کیسه دیپلماتیک

دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت ارسال مطمئن و سریع کیسه دیپلماتیک را فراهم کرده و بویژه تضمین خواهد کرد که این ارسال مواجه با تأخیر غیر مجاز یا موانع فنی نگردد.

ماده بیست و هشتم: حمایت از کیسه دیپلماتیک

۱- کیسه دیپلماتیک باید مصون از هرگونه تعرض بوده و باز یا توقیف نگردد.

کیسه دیپلماتیک بایستی از بازرسی مستقیم یا از بازرسی به وسیله وسایل الکترونیکی یا فنی معاف شود.

۲- مع هذا، اگر مراجع صلاحیتدار دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت دلایل جدی مبنی بر این امر داشته باشند که کیسه کنسولی محتوی اشیایی بجز

مکاتبات، اسناد یا کالاهای مندرج در بند ۱ ماده ۲۵ می‌باشد، می‌توانند از نماینده صلاحیتدار دولت فرستنده بخواهند که کیسه مزبور را در حضورشان باز کند و اگر این درخواست از طرف دولت فرستنده رد شود کیسه به مبدأ اصلی آن عودت داده می‌شود.

ماده بیست و نهم: معافیت از عوارض گمرکی و مالیات

دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت طبق قوانین و مقرراتی که ممکن است وضع کند، اجازه ورود، عبور و خروج کیسه دیپلماتیک را داده و آن را از پرداخت عوارض گمرکی، مالیات و مخارج مربوطه بجز هزینه‌های انبارداری و خدمات مشابه معاف خواهد کرد.

مقررات متفرقه

ماده سی ام: اقدامات حمایتی در مورد (فورس ماژور) یا دیگر حوادث مترقبه

۱- اگر به دلیل حوادث فورس ماژور یا غیر مترقبه که برای پیک دیپلماتیک یا فرمانده یک کشتی یا هواپیمای تجاری یا هر یک از خدمه ای که کیسه دیپلماتیک به آنها سپرده شده است، نگهداری کیسه امانتی دیگر مقدور نباشد، دولت پذیرنده یا دولت ترانزیت به دولت فرستنده وضعیت فوق‌الذکر، موضوع را اطلاع داده و با توجه به تضمین تمامیت و امنیت کیسه، تا زمانی که مقامات دولت فرستنده آن را تحویل بگیرند، اقدامات مقتضی در این زمینه انجام دهد.

ماده سی و یکم: عدم شناسایی دولت‌ها یا حکومت‌ها با فقدان روابط دیپلماتیک یا کنسولی

دولتی که در خاکش یک سازمان بین‌المللی دارای محل یا اداره یا مکان تشکیل مذاکرات یا کنفرانس باشد، طبق این مواد طرح به پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک دولت فرستنده که به مأموریت یا هیئت نمایندگی آن دولت هدایت می‌شود، تسهیلات، مزایا و مصونیت‌های مربوطه را اعطا خواهد کرد. عدم شناسایی یکی از این دولت‌ها و یا حکومت‌ها به وسیله دولت دیگر و یا فقدان روابط دیپلماتیک و کنسولی بین آنها تأثیری در اعطای تسهیلات، مزایا و مصونیت‌ها نخواهد داشت.

ماده سی و دوم: ارتباط بین مواد حاضر وسایل کنوانسیون‌ها و موافقت‌نامه‌ها

۱- مواد حاضر مکمل قواعد موجود راجع به پیک دیپلماتیک در سایر کنوانسیون‌ها می‌باشد.

۲- مقررات مواد موجود آسیبی به دیگر موافقت‌نامه‌های بین‌المللی لازم‌الاجرا بین طرف‌های آن نخواهد زد.

۳- هیچ یک از مواد طرح حاضر مانع از انعقاد موافقتنامه‌های بین‌المللی مربوط به موقعیت پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک که همراه با پیک دیپلماتیک حمل گردد نخواهد شد، مشروط به این که این موافقت‌نامه‌های جدید مغایر با هدف و مقصود مواد حاضر نبوده و طرف‌های دیگر مواد حاضر را در استیفای حقوق و انجام تعهداتشان مطمئن نظر قرار دهند.

ضمیمه اول:

(طرح پروتکل اختیاری اول راجع به موقعیت پیک و کیسه مأموریت‌های ویژه)

دولت‌های متعاقد طرح پروتکل حاضر و طرح مواد راجع به (موقعیت پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک که به وسیله پیک دیپلماتیک حمل نگردد) که از این پس (طرح کمیسیون نامیده خواهد شد، به شرح زیر موافقت نمودند:

ماده اول:

طرح کنوانسیون به پیک و کیسه ای که برای ارتباطات رسمی یک دولت با مأموریت‌های ویژه اش، به معنایی که (کنوانسیون راجع به مأموریت‌های ویژه مصوب ۸ دسامبر ۱۹۶۹، استعمال کرده نیز به کار می‌رود. به همین ترتیب برای ارتباطات رسمی این مأموریت‌ها با دولت فرستنده یا با دیگر مأموریت‌ها، پست‌های کنسولی با هیئت‌های نمایندگی اش نیز استعمال می‌شود.

ماده دوم:

از لحاظ طرح کنوانسیون:

(الف) اصطلاح (مأموریت) همچنین عبارت است از یک مأموریت ویژه به معنایی که در (کنوانسیون راجع به مأموریت‌های ویژه) مصوب ۸ دسامبر ۱۹۶۹ به کار رفته است.

(ب) اصطلاح پیک دیپلماتیک همچنین به معنای شخصی است که از طرف دولت فرستنده به عنوان یک پیک مأموریت ویژه به معنایی که (کنوانسیون راجع به مأموریت‌های ویژه) مصوب ۸ دسامبر ۱۹۶۹ به کار برده می‌باشد و مجاز به نگهداری، حمل و تحویل کیسه دیپلماتیک بوده و طبق ماده ۱ طرح پروتکل حاضر استخدام گردیده است.

(پ) اصطلاح (کیسه دیپلماتیک) همچنین به معنای بسته‌هایی است مشتمل بر مکاتبات رسمی و اسناد یا موادی که منحصراً به قصد استفاده رسمی استفاده می‌گردد، حال چه به وسیله یک پیک حمل شود و یا نشود و به منظور ارتباطات رسمی به ترتیبی که در ماده ۱ طرح پروتکل حاضر آمده، به کار رود و علامات خارجی قابل رؤیت با خود داشته به طوری که به عنوان کیسه یک مأموریت ویژه به معنایی که در (کنوانسیون راجع به مأموریت‌های ویژه) مصوب ۸ دسامبر ۱۹۶۹ به کار رفته، قابل تشخیص باشد.

ماده سوم:

۱- طرح پروتکل حاضر به عنوان چیزی بین طرف‌های آن و طرف‌های (کنوانسیون راجع به مأموریت‌های ویژه) مصوب ۸ دسامبر ۱۹۶۹ قواعد راجع به موقعیت پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک مندرج در آن کنوانسیون را تکمیل خواهد کرد.

۲- مقررات طرح پروتکل حاضر بدون پیشداوری نسبت به سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی بین متعاهدین آن لازم‌الاجرا خواهد بود.

۳- طرح پروتکل حاضر طرف‌های آن را از انعقاد موافقتنامه‌های بین‌المللی در رابطه با (موقعیت پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک که به وسیله پیک دیپلماتیک حمل نگردد) باز نخواهد داشت، مشروط به اینکه چنین موافقتنامه‌های جدیدی مغایر با هدف و منظور طرح کنوانسیون نبوده و برخورداری دیگر طرف‌های طرح کنوانسیون را از حقوقشان و یا انجام تعهداتشان بر طبق طرح مواد را تحت تأثیر قرار نخواهد داد.

ضمیمه دوم:

(طرح پروتکل اختیاری دوم راجع به موقعیت پیک و کیسه سازمان‌های بین‌المللی جهانی)

دولت‌های طرف طرح پروتکل حاضر و طرف طرح (کنوانسیون راجع به موقعیت پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک که همراه پیک دیپلماتیک حمل نگردد) که من بعد به نام (طرح کنوانسیون نامبرده خواهد شد، به شرح زیر موافقت نمودند:

ماده اول: طرح کنوانسیون همچنین در مورد پیک و کیسه ای نیز که برای ارتباطات رسمی یک سازمان بین‌المللی جهانی به کار می‌روند، مورد استفاده قرار می‌گیرد:

الف) همراه با مأموریت‌ها و اداراتش، هر جا که لازم باشد و برای ارتباطات رسمی این مأموریت‌ها و ادارات با یکدیگر،
ب) همراه با دیگر سازمان‌های بین‌المللی جهانی.

ماده دوم:

از نظر طرح کنوانسیون

الف) (پیک دیپلماتیک) همچنین به معنای شخص مجازی است که از طرف سازمان بین‌المللی به عنوان یک پیک در نظر گرفته شده و مسئولیت نگهداری، حمل و تحویل کیسه به او محول گردیده است. این شخص جهت ارتباطات رسمی موضوع ماده اول طرح پروتکل حاضر آمده به کار گرفته شده است.

ب) (کیسه دیپلماتیک) همچنین به معنای بسته‌هایی است مشتمل بر مکاتبات رسمی و اسناد یا کالاهایی که منحصراً جهت استفاده رسمی در نظر گرفته شده است، چه همراه پیک حمل بشود یا نشود و برای ارتباطات رسمی به ترتیبی که در ماده اول طرح پروتکل حاضر آمده مورد استفاده قرار می‌گیرند و با خود علامات خارجی قابل رؤیت که نشانگر آن باشند که کیسه یک سازمان بین‌المللی است، حمل نمایند.

ماده سوم:

۱- طرح پروتکل حاضر به عنوان چیزی بین طرف‌های آن و طرف‌های (کنوانسیون راجع به مزایا و مصونیت‌های ملل متحد) مصوب ۱۳ فوریه ۱۹۴۶ یا طرف‌های (کنوانسیون مزایا و مصونیت‌های آژانس‌های تخصصی ملل متحد) مصوب ۲۱ نوامبر ۱۹۴۷ قواعد راجع به موقعیت پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک مندرج در این کنوانسیون‌ها را تکمیل خواهد کرد.

۲- مقررات طرح پروتکل حاضر بدون پیشداوری نسبت به سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی بین متعاهدین آن لازم‌الاجرا خواهد بود.

۳- طرح پروتکل حاضر طرف‌های آن را از انعقاد موافقتنامه‌های بین‌المللی در رابطه با (موقعیت پیک دیپلماتیک و کیسه دیپلماتیک که به وسیله پیک دیپلماتیک حمل نگردد) باز نخواهد داشت، مشروط به اینکه چنین موافقتنامه‌های جدید مغایر با هدف و منظور طرح کنوانسیون نبوده و برخورداری دیگر طرف‌های طرح کنوانسیون را از حقوقشان و یا انجام تعهداتشان بر طبق طرح کنوانسیون را تحت تأثیر قرار نخواهد داد.

تایپ: خانم صدیقه یعقوبی

دانشجوی ورودی کارشناسی علوم سیاسی ۹۰ دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)